

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Posudek vedoucího bakalářské práce
(literárně-kulturní)

Autor práce: Lucie Titmanová

Studijní obor: Anglický jazyk pro odbornou praxi

Název práce: Člověk a prostředí v sérii Zeměplocha

Akademický rok: 2024/2025

Kritéria hodnocení		Hodnocení A-B-C-D-E-F
Všeobecná charakteristika	Splnění zásad zpracování práce a naplnění stanoveného cíle	D
	Logická struktura práce	
	Vyváženost teoretického úvodu a analytické části	
Obecná část (teoretický úvod)	Kvalita uvedení do širšího kontextu	D
	Tematická relevance teoretického úvodu k cíli práce	
Analytická část	Vhodnost využití primárních zdrojů pro podporu/ilustraci argumentace	E
	Rozsah a hloubka vlastní analýzy	
	Relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace	
Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance zpracované literatury	D
	Kritický přístup ke zdrojům	
Formální stránka	Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice FF UPa, požadavky KAA)	B
	Kvalita vědeckého aparátu (případně příloh, tabulek a obrázků)	
	Dodržení bibliografické normy	
Jazyková úroveň	Gramatická přesnost a komplexnost	C
	Slovní zásoba	
	Koheze a koherence	
	Interpunkce a stylistické aspekty	

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Práce se věnuje vztahu člověka a prostoru, jak přírodního, tak člověkem vytvořeného, v Pratchettově knižní sérii *Discworld*. Úvodní kapitola představuje základní interpretační rámec. Autorka vybírá koncepce, které se týkají lidského vztahu k prostoru, jako například domov a *genius loci*, antropocentrismus a biocentrismus. Volba témat je adekvátní ke zvolenému cíli, ale některé definice jsou vystavěny na neadekvátním počtu zdrojů. Postrádám tak hloubku a detailnost, které by přispěly k přesvědčivosti. To je ostatně atribut i druhé části práce, která obsahuje rozbor vybraných částí Pratchettova díla. V první z nich se autorka věnuje městskému prostoru. Ankh-Morpork představuje jako antropomorfní entitu v rozkladu a úpadku, která je však obyvateli vnímána pozitivně. Následující kapitola se věnuje obrazu venkova a přírody. Autorka sleduje vztah mezi magií, která se s tímto prostorem v Pratchettově díle spojuje, a způsobem, jakým je prostor vnímán a prožíván postavami. Dochází k závěru, že přístup je uctivý a blízký principům biocentrismu. Poslední kapitola sleduje myšlenku domova, zakořenění a sounáležitosti. V souvislosti s těmito kapitolami chválím volbu dichotomie mezi „opracovaným“ a „neopracovaným“ (ang. „carpentered“ a „noncarpentered“) typem prostoru, který vyjadřuje míru vlivu člověka na prostředí. Na druhou stranu je text pro čtenáře celkem těžce prostupný. Kromě již zmíněné povrchnosti obsahuje mnoho často nelogicky vyznívajících myšlenkových postupů, které by autorka měla vysvětlit. To je zřejmě i důvod, proč závěry jednotlivých kapitol nevyznívají jako logická vyústění rozborů (např. 23, 28). Při hodnocení textu vyvstávají četné otázky a nejasnosti. Není zřejmé, proč definice toposu venkova neobsahuje tradiční pastoralizaci i přes to, že ji v románech nachází a implicitně s ní pracuje (27). Nejasná je i souvislost mezi obrazem města a patriotismem (20). Kapitola „Conclusion“ z předchozích rozborů nevyvozuje obecnější závěry, nýbrž poskytuje přehled o obsahu kapitol, čímž ho je nutné vnímat spíše jako anglicky psané resumé.

Obecně je předložena práce výsledkem poněkud nedůsledného a roztěkaného přístupu ke svěřenému úkolu. Mnohé z otázek týkajících se vztahu člověka a města či venkova v Pratchettově díle zůstávají otevřené a nezodpovězené:

Proč by měl mít obyvatel venkova biocentrický přístup (24)?

Proč v teoretické kapitole pracujete s termínem biocentrismus a v analytických částech práce ho upozadujete?

Jaká je logika vztahu mezi úctou k prostředí a biocentrismem?

Z rozborů je patrné, že Pratchett má tendenci k personifikaci a antropomorfizaci krajiny, ale tomuto prvku nevěnujete přílišnou pozornost, proč?

Můžete vysvětlit, proč je fantasy jediný žánr, který se zbavuje antropocentrického pohledu (13)?

Anglická část textu je psána relativně kultivovaným a dostatečně lexikálně bohatým jazykem. Autorka se však dopouští i základních chyb a používá nelogické struktury. Chybí například přivlastňovací pád (21), podstatná jména mají chybné tvary v plurálu (27), objevují se chybně použité čárky před spojkou „that“ (29) apod. Ohledně formy text také vykazuje nedotaženost. Autorka nevyužívá kurzívu jednotně (např. 21, 23), nazývá autory křestním jménem (21), atd. Domnívám se také, že některé pasáže byly vypracovány s použitím umělé inteligence, aniž by to bylo uvedeno v textu (např. 15, 23). Kvůli neprůkaznosti však tento atribut práce nezahrnuji do hodnocení.

Lucie Titmanová nevyužila potenciál, které toto skvěle zvolené a zajímavé téma nabízí. Text vykazuje nadprůměrnou míru nedisciplinovanosti zejména ve smyslu neprovázanosti rozborů se závěry. Po zvážení předností i nedostatků textu se domnívám, že si práce zaslouží být hodnocena stupněm „D“.

V ý s l e d n á k l a s i f i k a c e* (možnosti klasifikace – A,B,C,D,E,F)	D
---	---

Dne: 4. srpna 2025

.....
Podpis vedoucího práce

* Výsledné hodnocení není průměrem dílčích známek